

Arrest

nr. 68 591 van 17 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, geboren in Mitrovica in Kosovo. U bent opgegroeid in Vushtri.

In 1991 bent u vanuit Kosovo naar Duitsland gegaan om uw legerdienst te ontvluchten. U vroeg er asiel aan.

Na de oorlog bent u in 1999 vrijwillig teruggekeerd naar het huis van uw ouders in Vushtri in Kosovo. Toen hebt u het huis van een Rom in brand gestoken. De bewoner van het huis zou daardoor in een coma zijn geraakt. In 2010 ontving u twee brieven van de rechtbank over deze zaak. U werd door de familie van het slachtoffer beschuldigd de oorzaak te zijn van de coma. U werd door de

rechtbank gedagvaard. U hebt beide brieven genegeerd. Sindsdien hebt u niets meer over deze zaak gehoord.

In 2005 trok u naar Noorwegen om er asiel aan te vragen. U bent na twee of drie maanden vrijwillig teruggekeerd naar Kosovo. Na uw terugkeer uit Noorwegen bent u in Mitrovica gaan wonen, bij uw vrouw, N. O. (...), uw kind en uw schoonouders.

In 2007 hebt u geld geleend van twee Albanezen, die u A. (...) en M. (...) noemt. U investeerde dit geld in uw bars. U had immers een bar in Vushtrri, die niet goed rendeerde. Door een tweede bar in Mitrovica te openen, hoopte u alsnog winst te maken. Dat lukte echter niet. U kon uw schulden niet betalen, waardoor u meer geld moest lenen. Een jaar geleden leende u 10.000 euro van een derde persoon, om zo de twee andere schuldeisers gedeeltelijk te kunnen terugbetalen. In totaal hebt u voor 30.000 tot 40.000 euro schulden. A. (...) en M. (...) dreigden u te vermoorden als u uw schulden niet betaalde. In 2010 bedreigden zij u regelmatig via de telefoon en ze kwamen langs in uw bar om u te bedreigen. U bent niet naar de politie geweest, uit schrik dat uw problemen erger zouden worden.

Verder verklaart u dat u ziek bent. U hebt veel stress en angst. In Mitrovica was u tot 2008 in behandeling bij een Servische arts, die u medicatie voorschreef. Toen deze arts in 2008 Mitrovica verliet, hebt u geen andere dokter geraadpleegd.

Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u uw schuldeisers.

U bent op 27 april 2011 vanuit Mitrovica in Kosovo naar België vertrokken. Daar kwam u aan op 30 april 2011. Op 3 mei 2011 vroeg u asiel aan. Daarbij legt u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, afgegeven op 15 oktober 2008, uw (vervallen) Kosovaars rijbewijs, afgegeven op 16 december 2002, en een kaartje van een Belgische arts waarop staat dat u een afspraak hebt.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw bewering dat u ervan beschuldigd wordt de oorzaak te zijn van de coma van een Rom wiens huis u in brand hebt gestoken, moet gesteld worden dat het hier om een strafrechtelijke procedure gaat, die niet onder de definitie van vervolging valt zoals deze is gedefinieerd in artikel 1A(2) van de vluchtelingenconventie. U bevestigt dat u het huis van deze Rom in brand hebt gestoken maar stelt niet schuldig te zijn aan het feit dat de man in coma ligt (CGVS, p. 11-12). Gezien de familie van het slachtoffer ook via een juridische procedure recht wil laten geschieden lijkt het slechts normaal dat u aan deze procedure zou meewerken, wat u niet doet. U verklaart twee brieven van de rechtbank te hebben ontvangen, die u genegeerd hebt. Sindsdien zou u niets meer vernomen hebben over deze zaak (CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid dat u enige vrees koestert naar aanleiding van dit feit. U verklaart meerdere keren spontaan dat deze zaak u geen zorgen baart, dat u dit niet ernstig vindt (CGVS, p. 5, 7, p. 11).

Verder dient vastgesteld te worden dat de door u beweerde moeilijkheden met uw schuldeisers louter privaatrechtelijk, interpersoonlijk en lokaal van aard zijn. Zo vreest u uitsluitend uw schuldeisers, omdat u de door u aangevane lening niet kon terugbetalen waardoor ze u begonnen te bedreigen (CGVS, p. 7-9). U verklaart dat u in Kosovo enkel problemen had met uw schuldeisers. Uw problemen situeerden zich enkel in Mitrovica en in Vushtrri (CGVS, p.10). Deze problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Hoe dan ook hebt u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet tot de Kosovaarse politie kon wenden in verband met de problemen met uw schuldeisers. Er dient immers op gewezen te worden dat internationale bescherming pas kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. Van een asielzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Naar aanleiding van de diverse bedreigingen door uw schuldeisers geuit heeft u echter nooit klacht ingediend bij de Kosovaarse politie. U deed dit volgens uw verklaringen niet omdat u vreesde dat uw schuldeisers u dan zouden vermoorden en omdat u er niet zeker van bent dat de politie u kan beschermen. U zou iemand kennen die na een klacht bij de politie door zijn schuldeisers vastgebonden en geslagen werd. U verklaart echter ook dat de politie in die zaak tussenbeide is gekomen en dat UNMIK en KFOR deze zaak nu behandelen (CGVS, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt, net als uit de informatie die op het Commissariaat-generaal beschikbaar is, dat wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts

beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het feit dat u veel stress en angst hebt en daarvoor medicatie moet nemen, is dan weer een probleem van medische aard. Er kan geen verband worden gelegd tussen uw medische problemen en de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u door uw medische problemen een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Op basis van uw verklaringen kan namelijk worden vastgesteld dat u werd geholpen in Kosovo. U was immers in behandeling bij een Servische arts in Mitrovica, die u medicatie voorschreef. U verklaart dat de medicatie u hielp (CGVS, p. 13). Toen de Servische dokter in 2008 Mitrovica verliet, hebt u geen andere dokter bezocht (CGVS, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u zich niet tot een andere dokter kon wenden of dat u geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg. U verklaart dat u geholpen werd door uw broer die u vanuit Duitsland uw medicatie bezorgde (CGVS, p. 13). Voor de beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteitskaart en rijbewijs ondersteunen uw identiteit en nationaliteit. Deze worden hier echter niet in vraag gesteld. Het kaartje met uw doktersafpraak bevestigt het feit dat u een afspraak bij de dokter hebt. Ook dat wordt hier niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, waarbij zij een theoretische uiteenzetting geeft over dit begrip. Verzoekende partij is de mening toegedaan dat de weigeringsbeslissing niet wordt gedragen door deugdelijke motieven.

2.2.1.1. Verzoekende partij geeft aan dat zij in Kosovo wordt bedreigd door schuldeisers. Zij volhardt in haar mening dat de Kosovaarse overheid haar geen afdoende bescherming kan bieden. Zij stelt dat de Kosovaarse Politie (KP) immers zeer corrupt is en zeer willekeurig tewerk gaat en dus in de praktijk niet de nodige bescherming kan bieden aan de Kosovaarse burgers. Verzoekende partij wijst er in dit verband op dat verwerende partij zelf erkent dat er binnen deze instelling nog een aantal hervormingen noodzakelijk zijn. Zij merkt tevens op dat de KP nog steeds onder toezicht staat van de OSCE, wat op zich reeds een voldoende aanwijzing is dat de KP onbetrouwbaar is. Verzoekende partij concludeert dat de werking van de KP geenszins kan worden vergeleken met de werking van onze politiediensten en dat het niet gegarandeerd is dat zij voor haar problemen afdoende bescherming kan bekomen van de KP. Om deze redenen is verzoekende partij van mening dat haar de status van vluchteling dient te worden toegekend.

2.2.1.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift vraagt om haar de status van vluchteling toe te kennen, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing reeds uiteen werd gezet dat haar beweerde problemen met de schuldeisers van louter privaatrechtelijke, interpersoonlijke en lokale aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Verzoekende partij toont in haar verzoekschrift alsnog niet aan waarom haar problemen wel onder één van bovenvermelde categorieën zouden vallen.

Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de in zijn land van herkomst aanwezige nationale en internationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen al op basis van dit motief ongegrond worden verklaard. Er dient op te worden gewezen dat luidens artikel 48/5, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet in het algemeen geboden wordt wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer verzoekende partij toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift louter beperkt tot het volharden in haar standpunt dat zij in Kosovo geen bescherming kan krijgen en het betwisten van de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie. De Raad is echter van oordeel dat de loutere verwijzing van verzoekende partij naar haar persoonlijke bevindingen en haar eigen mening, de zeer uitgebreide informatie uit het administratief dossier niet weerlegt. Verzoekende partij blijft immers in gebreke enige concrete gegevens en/of andersluidende informatie aan te brengen aan de hand waarvan zij kan aantonen dat de informatie door het Commissariaat-generaal aangewend en gebaseerd op verklaringen van verschillende betrouwbare en objectieve bronnen (administratief dossier, stuk 12, landeninformatie), niet correct zou zijn. De blote beweringen dat de KP zeer corrupt is en willekeurig tewerk gaat waardoor zij in de praktijk eigenlijk geen afdoende bescherming kan bieden, dat op basis van het toezicht van de OSCE op de KP kan worden besloten dat deze instelling onbetrouwbaar is en dat de werking van de KP niet kan worden vergeleken met de werking van onze politiediensten, volstaan aldus niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst de nodige bescherming zou ontberen. Waar verzoekende partij nog aanhaalt dat de commissaris-generaal in haar bestreden beslissing zelf erkent dat er nog een aantal hervormingen noodzakelijker zijn, stelt de Raad dat deze vaststelling niet wegneemt dat de bescherming geboden door de KP in het algemeen toch als afdoende kan worden bevonden, wat verwerende partij overigens uitvoerig motiveert in haar weigeringsbeslissing. In dit verband wijst de Raad er bovendien op dat geen enkele rechtsstaat bij machte is een absolute bescherming te bieden. Verzoekende partij maakt op generlei wijze aannemelijk waarom zij op flagrante wijze heeft verzaakt aan de bescherming van de in haar land van herkomst aanwezige nationale en internationale autoriteiten.

2.2.2. Verwerende partij kon dan ook terecht uit de vaststelling dat verzoekende partij niet aantoont dat zij een vrees voor vervolging koestert naar aanleiding van de strafrechtelijke procedure waarin zij betrokken is doordat zij het huis van een Rom in brand heeft gestoken, dat haar beweerde moeilijkheden met haar schuldeisers geen verband houden met één van de criteria uit de vluchtelingenconventie, dat zij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij zich niet tot de KP kon richten in verband met deze problemen, omdat zij verklaarde zelfs nooit klacht te hebben ingediend en uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de door de KP geboden bescherming afdoende is en dat zij niet aantoont dat haar medische problemen enig verband houden met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, besluiten tot het niet toekennen van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde

van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT